

кѣты, нараненны, болны и измраза-
нали неприатели, и отъ пѣшки (топови)
отъ обѣзы (мейматъ) и конѣ тѣхны.
Отъ петьстотинъ и осемдесатьтѣхъ
хилладъ воекары, токѡ нѣколкоси хи-
ладъ — славы, сасипаны и ѡщѣтины
(сакаты) оуспѣли (прифтасали) да пре-
минатъ назатъ задъ мемель.

И така великодѣшното предчѣствіе
(предогаждани) и рѣшимоста (разсѣж-
деніе) на Руссійскіатъ Монархъ ѡправ-
далиса сасъ счастливо сокѣтїе: сирѣчь ни
ѣдинъ отъ неприательскитѣ воекары не
ѡстаналъ въ Русското Царство, ѡстава-
ло ющи това, сирѣчь да са ѡсвокодѣтъ
и дрѣгитѣ госдѣрства отъ Наполеоно-
вого владычество. За да са испѣлни и
тази голѣмата работа преднаѣлѣжилосѣ
Александръ първомѣ. По нѣгвото побе-
лѣніе, Руссійскитѣ войски преминали
(отвадъ) задъ Мемель, и въ скорѡ са
гавили на бреговѣтѣ на Ѡдера и Вльга.
Прѣссїа и сичка Германїа дошлѣ въ дви-
женїе и соединили своѣто ѡрѣжіе сасъ Рус-
сїйското. Тѣхныатъ примѣръ послѣдова-
ла и Австріа. Отъ нѣгѡ врема Германїа
стѣнала театръ на война. Ораженїето при